

Núm. de Causa: 6000034/2016
Núm. de Rotlle: TSJP-0000051/16

SENTÈNCIA 6-2017

PARTS:

Recorrent: Mgfc. Ministeri Fiscal

Recorregut: Sr. PAV
Advocat: Sra. JSH

Recorregut: Sr. MVV
Advocat: Sr. CGO

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-vuit de febrer de dos mil disset.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 14 d'octubre de 2016 dictada pel M.I. Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida pel delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic i la contravenció penal de lesions doloses, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent el **M. I. Sr. Yves PICOD**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el M.I. Tribunal de Corts dictà sentència de data 14 d'octubre de 2016 amb la següent part dispositiva:

“FALLEM:

Hem d'absoldre i absolem PAV del delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic del que venia acusat pel Ministeri Fiscal.

Hem de condemnar i condemnem PAV com a responsable en concepte d'autor d'una contravenció penal de lesions doloses, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de MULTA de TRES-CENTS EUROS (300 €) i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil PAV haurà d'indemnitzar a la C.A.S.S. en 61,47 € i a MVV en la quantitat total de 620,47 €.”

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: *“són fets provats que, vers les 9.30 hores del dia 13 de març de 2013, el processat PAV, nascut el X de X de 1970, de nacionalitat portuguesa i amb antecedents penals, gerent del negoci anomenat F., radicat a l'edifici E.de la carretera X, trobà al seu germà i alhora també treballador de l'empresa, MVV, adormit a sobre uns palets, iniciant-se aleshores una discussió entre ambdós escridassant-se mútuament reprotxant-li PAV que al tenir dues feines no complia amb les seves obligacions i demanant-li que abandonés el local, cosa que aquell va fer, però fou seguit pel processat el qual quan eren ja als passadissos de la nau l'empenyí i li donà una bufetada a la cara que li causà una contusió facial amb vermelló, lesió que no va requerir d'assistència mèdica.”*

III.- RESULTANT: que contra la dita sentència el Mgfc. Ministeri Fiscal formula recurs d'apel·lació, tot sol·licitant la revocació parcial de la mateixa en el sentit de condemnar a PAV com autor responsable d'un delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic, a la pena de sis mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la pena de dos anys, sol·licitant també la seva condemna al pagament de les despeses processals causades.

Impugna l'absolució dictada pel Tribunal a quo per entendre que de la interpretació literal de l'article 114.1 del Codi Penal es desprèn que aquest

tipus cerca donar una especial protecció a la relació de parentiu determinada pel text, sense que la mateixa estigui condicionada per l'exigència de convivència entre l'agressor i la víctima, que l'acció es produeixi en l'àmbit domèstic i que l'origen de la conducta siguin fets derivats de l'àmbit domèstic. Considera doncs que el tipus penal és aplicable per qualificar els fets d'autoes, en els quals l'encausat i el perjudicat són germans.

IV.- RESULTANT: que la defensa de PAV s'oposa al recurs formulat.

Manifesta que el bé jurídic protegit al delictes de l'article 114.1 del Codi Penal és la integritat moral i la seguretat de la persona en l'àmbit familiar i, per tant, no és possible la seva aplicació al cas d'autoes tenint en compte que l'acció enjudiciada es produí dins l'àmbit laboral. Afegeix que hagués succeït el mateix si l'empleat no hagués estat el seu germà sinó un altre treballador de l'empresa.

V.- RESULTANT: que la representació lletrada del Sr. MVV, actor civil en la present causa, no s'oposa al recurs formulat en no derivar-se de la seva eventual estimació una repercussió pel que fa a la responsabilitat civil *ex delicto* sol·licitada per la seva defensa.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que l'article 114, apartat primer, del Codi Penal preveu circumstàncies agreujants del tipus bàsic de maltractament i lesió previst a l'article 113 del Codi Penal.

Aquestes circumstàncies es poden classificar en quatre categories:

1.- Relació matrimonial o assimilada, present o anterior: quan la víctima i l'agressor tenen o bé han tingut una relació matrimonial o analògica, la qual suposa una unió estable de parella amb conformitat amb la llei (sense exigència de convivència formulada pel text).

2.- Relació de parentiu: quan la víctima i l'agressor tenen una relació de parentiu directa o a través del cònjuge o parella de fet determinada, és a dir, ascendents, descendents i germans propis o d'aquesta persona (sense exigència de convivència formulada pel text).

3.- Situació de guarda: quan la víctima i l'agressor tenen atribuïda la guarda de l'un o l'altre (sense exigència de convivència formulada pel text).

4.- Situació de convivència: quan la víctima i l'agressor tenen una situació de convivència de qualsevol tipus.

Es desprèn clarament que la llei no exigeix una situació de convivència en els tres primers casos, donat que els criteris d'aplicació són alternatius i no acumulatius: l'article 114.1 del Codi Penal precisa "*o amb la qual convisqui*", i no "*i amb la qual convisqui*". És a dir, que la protecció no està condicionada per l'exigència de convivència.

Per altra part, quan considera la sentència impugnada que "*l'acció enjudiciada no es produí dins l'àmbit domèstic (...) sinó a l'àmbit laboral*", afegeix una condició que no figura en el contingut de l'article 114.1 del Codi Penal. És cert que el títol del text –*maltractaments en l'àmbit domèstic*– utilitza una expressió abstracta (la vida domèstica designant la casa, i per extensió la família en el sentit de l'època de Roma). Però es tracta d'una denominació global, purament genèrica, i sobretot no reproduïda de qualsevulla manera en el contingut del dit article, el qual és molt clar i no necessita interpretació. En efecte, el text enumera una sèrie de situacions que corresponen globalment a *l'àmbit domèstic*: per exemple, els ex-conjugues (separats o divorciats) –als quals el text fa expressament referència– no actuen en un veritable *àmbit domèstic* en el sentit literal i estricte de l'expressió.

II.- CONSIDERANT: que en el present cas, l'agressor i la víctima són germans. Per consegüent, figuren en la categoria expressament mencionada per l'article 114, apartat primer, del Codi Penal. No importa que no visquin junts, en l'absència de condició formulada pel text.

L'absolució del delictes menor de *maltractaments en l'àmbit domèstic* no està justificada.

III.- CONSIDERANT: que cal condemnar PAV pel delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic a la pena d'un mes de presó condicional, amb un termini de suspensió de la pena de dos anys, essent la pena de sis mesos sol·licitada desproporcionada als fets d'autes.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Estimar el recurs d'apel·lació interposat pel Mgfc. Ministeri Fiscal.

2.- Revocar parcialment la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts en data 14 d'octubre de 2016 en la causa de referència, en el sentit de condemnar PAV com autor responsable d'un delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic, tipificat i penat en l'article 114.1 del Codi Penal, a la pena d'un (1) mes de presó condicional, amb un termini de suspensió de la pena de dos (2) anys.

3.- Declarar d'ofici les despeses processals causades pel present recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al M. I. Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.